

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 31CoE/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916203401
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nora Tomková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5916203401.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Nory Tomkovej a členov senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a JUDr. Martiny Brniakovej, v konaní o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom: H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok ako kolíznym opatrovníkom, oprávneného: E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, právne zastúpený: JUDr. Ján Vajda, advokát, so sídlom P. X. XXX, XXX XX X., proti povinnej: Ing. H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, o výkon rozhodnutia vo veci maloletého, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 7Em/2/2016-371 zo dňa 09.08.2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 390 písm. c) zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) výkon rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/10/2015-25 zo dňa 04.03.2015 vyhlásil za neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavil. Súčasne rozhodol, s poukazom na § 52 a § 55 CMP o tom, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 31CoE/15/2019 zo dňa 26.06.2019 opätovne posúdil návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zo dňa 13.06.2016 vrátane návrhu povinnej na zastavenie konania, pričom na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že v predmetnom vykonávacom konaní nie je možné ďalej pokračovať. Poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/156/2015 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/51/2017-303 zo dňa 28.02.2018 bolo rozvedené manželstvo oprávneného a povinnej, súd zároveň na čas po rozvode upravil osobnú starostlivosť o maloletú a styk otca s mal. H., pričom v tejto časti predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX. S poukazom na uvedené, ako aj súdom citované uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 306/2009 zo dňa 14.01.2010, mal okresný súd za to, že dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode a o úprave rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu sa exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/10/2015-25 zo dňa 04.03.2015) stal neúčinným, a teda na jeho podklade nie je možné v konaní pokračovať. Existencia nového rozhodnutia o úprave osobnej starostlivosti a o úprave styku s mal. dieťaťom predstavuje v tomto prípade dôvod, pre ktorý pôvodné rozhodnutie nemožno vykonať, a preto súd v zmysle § 390 písm. c) CMP vyhlásil výkon pôvodného t. č. už neúčinného rozhodnutia za neprípustný a predmetné konania o výkon rozhodnutia bez návrhu zastavil. Ďalej uviedol, že v nadväznosti na uvedené osobitne nerozhodoval o návrhu povinnej na zastavenie konania, keďže z jeho obsahu je zrejmé, že dôvodom, pre ktorý povinná navrhla daný postup bola práve nová úprava rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu určená v rozsudku o rozvode, na ktorú súd už prihliadal ex offico. V záveru súd poukázal aj na tú skutočnosť, že zastavenie konania nebráni oprávnenému podať nový návrh na výkon rozhodnutia v súlade s vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/156/2015 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom

Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/51/2017-3030 zo dňa 28.02.2018, v prípade, ak povinná dobrovoľne neplní povinnosti, ktoré jej z tohto rozhodnutia vyplývajú.

2. Proti uzneseniu okresného súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie oprávnený a navrhol, aby krajský súd uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal, že súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31CoE/15/2019 zo dňa 26.06.2019. Oprávnenému nie je známe, ako súd dokázal za 1 kalendárny deň zistiť skutočný stav vecí, keďže uznesenie odvolacieho súdu sa stalo právoplatným dňa 07.08.2019 a napadnuté uznesenie bolo vydané už dňa 09.08.2019. Poukázal na skutočnosť, že konanie o výkon rozhodnutia trvá odo dňa 16.06.2016, t. j. už 3 roky a 3 mesiace, pričom povinná stále nerešpektuje právoplatné rozhodnutia súdov. Súd v tomto konaní zaslal povinnej iba jednu výzvu zo dňa 30.06.2016 na dobrovoľné podrobenie sa rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2P/10/2015-25 zo dňa 04.03.2015. V ďalšom svoje námietky upriamil na kolízneho opatrovníka, ktorý podľa oprávneného neháji záujmy maloletej, ale háji záujmy povinnej. Poukázal na to, že nikdy žiadnu dohodu rodičov o jeho stretávaní s maloletou, ktorú uvádza kolízny opatrovník, neuzavrel a ani dňa 10.08.2018 telefonicky nekomunikoval so žiadnou pracovníčkou kolízneho opatrovníka. Oprávnený zamerl svoju pozornosť i na začatie trestného konania voči jeho osobe, pre podozrenie zo spáchania prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, 2 písm. b) TZ a zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, 2 písm. a) TZ a žiada, aby si odvolací súd vyžiadal vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Ružomberok vo veci ČVS: ORP-405/VYS-RK-2018 a sám z tohto vyšetrovacieho spisu zistil, kto, kedy a z akého dôvodu na neho podal trestné oznámenie. V súvislosti s uvedeným opätovne vzniesol námietku zaujatosti sudkyne JUDr. Renáty Krajčiovej. Oprávnený nesúhlasí s názorom súdu, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa matka nepodrobuje súdnemu rozhodnutiu, nakoľko tento dôvod nie je podložený žiadnymi hodnovernými dôkazmi. Ďalej uviedol, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/51/2017-3030 zo dňa 28.02.2018 oprávnený podaním zo dňa 29.06.2018 a aj v ďalších jeho písomných podaniach opakovane žiadal nariadiť výkon rozhodnutia podľa týchto rozsudkov súdu. Súd bol povinný konať a rozhodnúť o jeho návrhu na výkon predmetného rozsudku vo výrokoch o jeho stretávaní sa s maloletou a keďže tak neurobil porušil jeho právo na spravodlivý proces. V súvislosti s uvedeným poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/31/2013 zo dňa 01.03.2014. Oprávnený má za to, že rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/51/2017-3030 zo dňa 28.02.2018 predstavuje zmenu pôvodného rozhodnutia a nejde o „nový, úplne samostatný exekučný titul, ktorého prípadného výkonu je potrebné domáhať sa v novom vykonávacom či exekučnom konaní.“ Naviac stanovisko Najvyššieho súdu ČSSR sp. zn. Cpj 159/79 zo dňa 18.02.1981, na ktoré poukazuje odvolací súd (pozn. súdu, uznesenie sp. zn. 31CoE/15/2019 zo dňa 26.06.2019) je už prekonané, keďže došlo k zmene právnej úpravy a k zmene súdnej judikatúry. Oprávnený v odvolaní poukázal aj na princíp právnej istoty (uznesenie pléna ÚS SR sp. zn. PL. 67/07 zo dňa 06.02.2010, nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 98/2018 zo dňa 02.05.2018) a citoval ustanovenia CMP, CSP, Zákona o rodine ako aj články Ústavy SR a Dohovoru o právach dieťaťa. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že súd tieto ustanovenia nerešpektoval, čím porušil jeho právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V ďalšom namietal i to, že napadnuté uznesenie nie je odôvodnené podľa § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP a to, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým záverom, ktoré nezodpovedajú skutočnému stavu vecí. V závere namietal i nepreskúmateľnosť výroku II., pretože sa súd riadne nezaoberal jeho návrhmi na náhradu trov konania. Vzhľadom na okolnosti tejto veci je spravodlivé, aby bola povinná podľa § 55 CMP zaviazaná zaplatiť mu 100 % náhradu trov tohto konania.

3. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedol, že dňa 23.03.2018 boli rodičia maloletej poučení a oboznámení, že Krajský súd v Žiline potvrdil uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 7Em/2/2016-160 zo dňa 25.09.2017 vo veci neodkladného opatrenia. Už na tomto stretnutí matka oznámila, že je tehotná a bude mať problém voziť dcéru otcovi. Dňa 16.05.2018 oboznámili oprávneného s požiadavkou matky, pričom tento súhlasil, že si bude po dcéru do F. chodiť a povinná mu bude kompenzovať finančné náklady vo výške 30 Eur mesačne. O telefonickom rozhovore sa v spisovej dokumentácii dieťaťa nachádza úradný záznam. Od tejto doby až do mesiaca december 2018 otec maloletej zasielal matke výživné znížené o sumu 30 Eur a dcéru si vyzdvihoval v F.. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie oprávneného, že ho dňa 10.08.2018 kolízny opatrovník telefonicky nekontaktoval.

Dňa 31.12.2018 im otec doručil e-mailové podanie, kde uviedol, že sa situácia ohľadom jeho stretávania s dcérou zhoršila, čo potvrdila i matka maloletej, ktorá sa spolu s maloletou dostavila ten istý deň na ich oddelenie. Maloletá v rozhovore bez prítomnosti matky uviedla, že k otcovi nechce chodiť, nakoľko sa jej nevenuje, nesplní to čo jej sľúbi, nikde nechodia a nie je pravda, že by tam chcela prespávať. V ďalšom popísal kolízny opatrovník stretnutie s oboma rodičmi dňa 10.01.2019 aj za prítomnosti pani psychologičky. K tvrdeniu otca maloletej, že kolízny opatrovník formálne vykonáva svoju prácu a nekomunikuje s maloletou, uviedol, že toto sa nezakladá na pravde. Kolízny opatrovník niekoľkokrát osobne za účasti ďalšieho zamestnanca SPODaSK zisťoval stanovisko a názor maloletej k jej stretávaniu sa s otcom.

4. Povinná sa k odvolaniu oprávneného vyjadrila podaním zo dňa 14.10.2019, doručeným súdu dňa 17.10.2019, v ktorom uviedla, že dňa 19.09.2019 Okresný súd Ružomberok vydal nový rozsudok ohľadom úpravy a stretávania sa otca s maloletou, kde sa na 3. pojednávaní otec so svojim právnym zástupcom vôbec nedostavili. Jedná sa už o druhý rozsudok od rodičovskej dohody, na ktorú sa otec maloletej stále domáha výkonu a tým znepríjemňuje život jej a taktiež vydáva nepravdivé stanoviská ako to, že ona ako matka nerešpektuje rozsudky, komunikuje s kuratelou, ktorej vnucuje jej názory a kuratela sa nestretáva s dieťaťom, čo je lož. Kuratela bola navštíviť maloletú dňa 04.04.2019, kde maloletá H. niekoľkokrát zopakovala, že nechce u otca prespávať. Taktiež bola maloletá predvolaná pred súd dňa 23.05.2019, čo bolo pre ňu veľmi psychicky náročné ale vyjadrila svoj názor, že u otca nechce prespať aj pred súdom. Teda je zrejme, že otcovi nejde o dobro maloletej, ale iba o znepríjemňovanie jej života, lebo doteraz sa nevie stotožniť s rozvodom. Tieto všetky tvrdenia sú zapísané v rozsudku 10P/12/2019-100 zo dňa 17.09.2019, ktorý povinná priložila k vyjadreniu. V závere poukázala tiež na to, že sa vôbec nepozná so sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou a podotkla, že je na zvážení súdu, či otec maloletej po všetkých odvolaniach a nepravdivých tvrdeniach neustále neopovrhne súdnictvom SR.

5. Povinná v ten istý deň, t. j. 17.10.2019 doručila súdu doplnenie vyjadrenia zo dňa 15.10.2019. Uviedla, že dňa 15.10.2019 jej bola doručená Zápisnica o pojednávaní, pričom jej vyjadrenie k odvolaniu už bolo v danom čase zaslané na Okresný súd v Ružomberku, preto žiada súd o prijatie doplnenia vyjadrenia, súčasťou ktorého je Zápisnica o pojednávaní zo dňa 17.09.2019 pod sp. zn. 10P/12/2019. Poukázala na to, že je zrejme, že otca maloletej a ani jeho právneho zástupcu nijako nezaujímá výsledok konania (rozsudok), ale ide im len o predlžovanie konania a dosiahnutie svojho cieľa. Má za to, že po každom rozsudku súdu je zo strany otca, resp. jeho právneho zástupcu podané odvolanie a to len z dôvodu, že otec nerešpektuje žiadne rozhodnutia vykonané inak, ako si predstavuje, čo podľa názoru povinnej spĺňa všetky stránky skutkovej podstaty trestného činu „Pohrdania súdom“ podľa § 343 ods. 1 písm. c) TZ. V odvolaní voči terajšiemu rozsudku mimo iného oprávnený uviedol, že matka sa osobne pozná so sudkyňou, čo nie je pravda a týmto konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu „Zasahovania do nezávislosti súdu“ podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) TZ.

6. Oprávnený v replike okrem skutočností uvedených v odvolaní navyše uviedol, že súd prvej inštancie si do dnešného dňa bezdôvodne nepripojil a neoboznámil spis Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/156/2015 a ani iné súdne spisy týkajúce sa maloletej H. P. a ani spis Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Ružomberok ČVS: ORP-405/VYS-RK-2018. Poukázal i na princíp ultima ratio a na to, že žiadnym svojím konaním v tejto veci nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu „pohrdanie súdom“ podľa § 343 ods. 1 písm. c) TZ a ani trestného činu „zasahovanie do nezávislosti súdu“ podľa § 342 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) TZ. Svoju pozornosť upriamil na tvrdenie, že povinná nedodržiava právoplatné súdne rozhodnutia týkajúce sa maloletej, na stretnutia s ním ju nepripravuje, vykresľuje ho pred maloletou ako nezodpovedného rodiča. Tieto skutočnosti je možné zistiť znaleckým dokazovaním znalcom z odboru detská psychológia, ktoré sa malo vykonať vo veci Okresného súdu Ružomberok č. k. 10P/12/2019, ale do dnešného dňa nebolo bezdôvodne vykonané. Vypracovanie znaleckého posudku pritom odporučila aj psychologička Mgr. Y. V., ktorá je pracovníčkou kolízneho opatrovníka. Podľa oprávneného je vyjadrenie povinnej zo dňa 15.10.2019 podané po súdom určenej 10-dňovej lehote a preto sa na skutočnosti, ktoré sú v ňom uvedené neprihliada. Ďalej poukázal na to, že je veľmi neobvyklé, aby 6-ročné dieťa bolo vypočuté na súde sudkyňou, ako sa to stalo na pojednávaní konanom dňa 23.05.2019 vo veci 10P/12/2019. Sudcovia na rozdiel od znalcov z odboru detská psychológia nemajú dostatočné odborné vedomosti a znalosti z odboru detská psychológia a navyiac maloletá nie je vo veku, kedy by bola schopná samostatne vyjadriť svoje názory. Oprávnený v celom rozsahu trvá na skutočnostiach uvedených v doterajších vyjadreniach.

7. Odvolací súd vec preskúmaval aplikujúc ustanovenia zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362, CSP a § 372 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré bolo možné napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 377 ods. 1 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario, § 374 CMP), preskúmal uznesenie súdu bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

9. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

10. Podľa § 390 písm. c) CMP súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať.

11. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

12. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo vydané po tom, ako skôr vydané uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 7Em/2/2016-302 zo dňa 12.10.2018, ktorým bol zamietnutý návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/51/2017-3030 zo dňa 28.02.2018, bolo rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31CoE/15/2019 zo dňa 26.06.2019 zrušené a vrátené tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Práve v tomto rozhodnutí vyslovil odvolací súd právny názor, ktorým sa súd prvej inštancie riadil a vec opätovne správne právne posúdil. Z uvedených dôvodov preto, pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie vecí, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP).

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oprávnený sa podaným návrhom zo dňa 13.06.2016 domáhal výkonu rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/10/2015-25 zo dňa 04.03.2015, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa rodičia maloletej okrem iného dohodli i na úprave styku oprávneného s maloletou H.. Dňa 23.04.2018 nadobudol právoplatnosť (okrem výroku o výživnom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 16.05.2017) rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/51/2017-303. Predmetným rozsudkom došlo k rozvodu manželstva manželov a k úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode k mal. H. tak, že maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej a súčasne bol upravený styk otca s maloletou. Práve týmto dňom (23.04.2018) rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/10/2015-25 zo dňa 04.03.2015 stratil účinnosť, a z tohto dôvodu sa oprávnený nemôže naďalej domáhať výkonu tohto rozhodnutia, ale je potrebné, v prípade, ak povinná neplní povinnosti vyplývajúce jej z rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 6P/156/2015-191 zo dňa 21.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/51/2017-303, aby podal návrh na výkon uvedeného rozhodnutia.

14. Odvolací súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, najmä uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 306/2009 <. zo dňa 14.01.2010, podľa ktorého „rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (§ 36 ZR) sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spoluzitia rodičmi maloletého (viď R 31/1968 a R 8/1982). Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (§ 24 ods. ZR), a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo

ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu (podľa § 36 ods. 1 ZR) stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov. Rozhodnutie sa v tomto prípade stáva neúčinným od momentu, kedy nastala právna skutočnosť spôsobujúca neúčinnosť tohto rozhodnutia.“ Rovnako tak nález Ústavného súdu Českej republiky IV. ÚS 455/01 <. z 22.4.2002 zastáva totožný právny názor. Odvolací súd, aj s poukazom na závery uvedené v uznesení sp. zn. 31CoE/15/2019 zo dňa 26.06.2019, nemal dôvod sa odkloniť od uvedenej rozhodovacej praxe, a to i napriek tomu, že oprávnený s predmetnými závermi nesúhlasí.

15. Pokiaľ išlo o námietky oprávneného týkajúce sa jeho vzťahu s povinnou, ako aj námietky ohľadne postupu kolízneho opatrovníka v konaní a návrhu na oboznámenie sa s vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Ružomberok vo veci ČVS: ORP-405/VYS-RK-2018, odvolací súd uvádza, že sa jedná o skutočnosti, ktoré sú vzhľadom na dôvod, pre ktorý bol výkon rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/10/2015-25 zo dňa 04.03.2015 vyhlásený za neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavené, t. j. neúčinnosť exekučného titulu, sú právne irelevantné. Z uvedených dôvodov sa k nim odvolací súd nebude vyjadrovať.

16. Čo sa týka námietky zaujatosti sudkyne okresného súdu JUDr. Renáty Krajčiovej, odvolací súd dáva oprávnenému do pozornosti ustanovenie § 52 ods. 2 CSP, v rámci ktorého je upravené, že v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Následne v § 53 ods. 1 CSP je upravená lehota, v ktorej je potrebné námietku zaujatosti uplatniť. V prípade nesplnenia niektorej z podmienok uvedených v predmetných ustanoveniach súd na námietku zaujatosti neprihliada. S poukazom na uvedené, odvolací súd konštatuje, že oprávnený opakovane v konaní vznáša námietku zaujatosti, pričom však ani v jednom prípade neuviedol, kedy sa o dôvode zaujatosti sudkyne dozvedel. Preto súd na predmetnú námietku neprihliadal.

17. Oprávnený ďalej namietal aj výrok o náhrade trov konania, kedy má za to, že sú tu dôvody na to, aby bola povinná zaviazaná na náhradu trov konania. Odvolací súd poukazuje na zásadu uplatňujúcu sa v mimosporových konaniach a to, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil okrem prípadov uvedených v § 53 a § 55 CMP. Odvolací súd však rovnako ako súd prvej inštancie nezhliadol dôvod na odklonenie sa od uvedenej zásady, a to i s ohľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu.

18. Vzhľadom na uvedené, krajský súd vyhodnotil námietky oprávneného ako nedôvodné a rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).